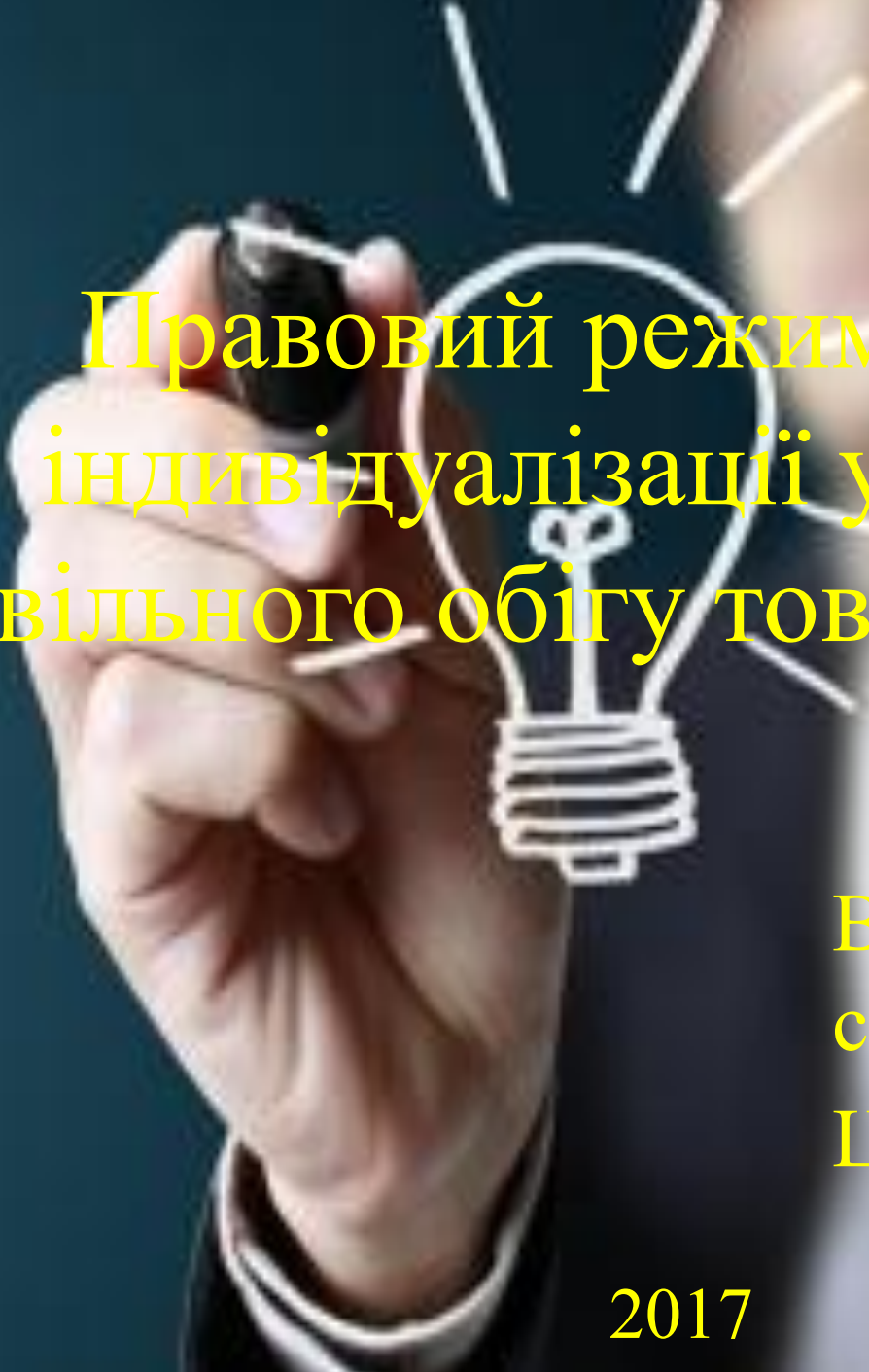

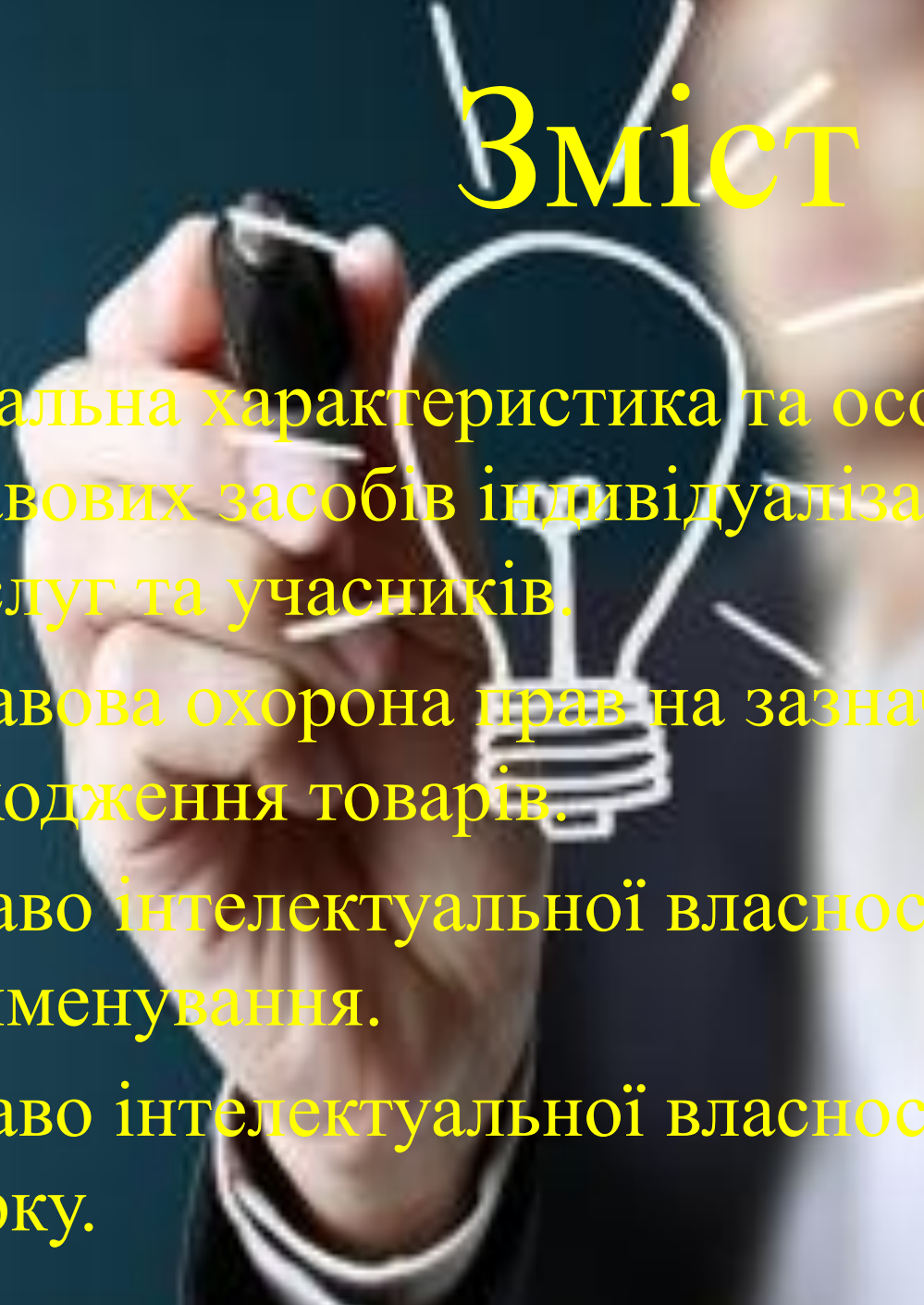

Правовий режим засобів індивідуалізації учасників цивільного обігу товарів і послуг

Виконав:
студент НН ІЕБ 508
Цицохов Дмитро

2017

Зміст

A hand holding a black pen is drawing a white outline of a lightbulb on a dark, blurred background. The lightbulb has a simple, sketchy design with a few lines radiating from the top, suggesting it is glowing or an idea is being formed. The hand is positioned in the center-left of the frame, and the pen is held in a way that suggests it is in the process of drawing.

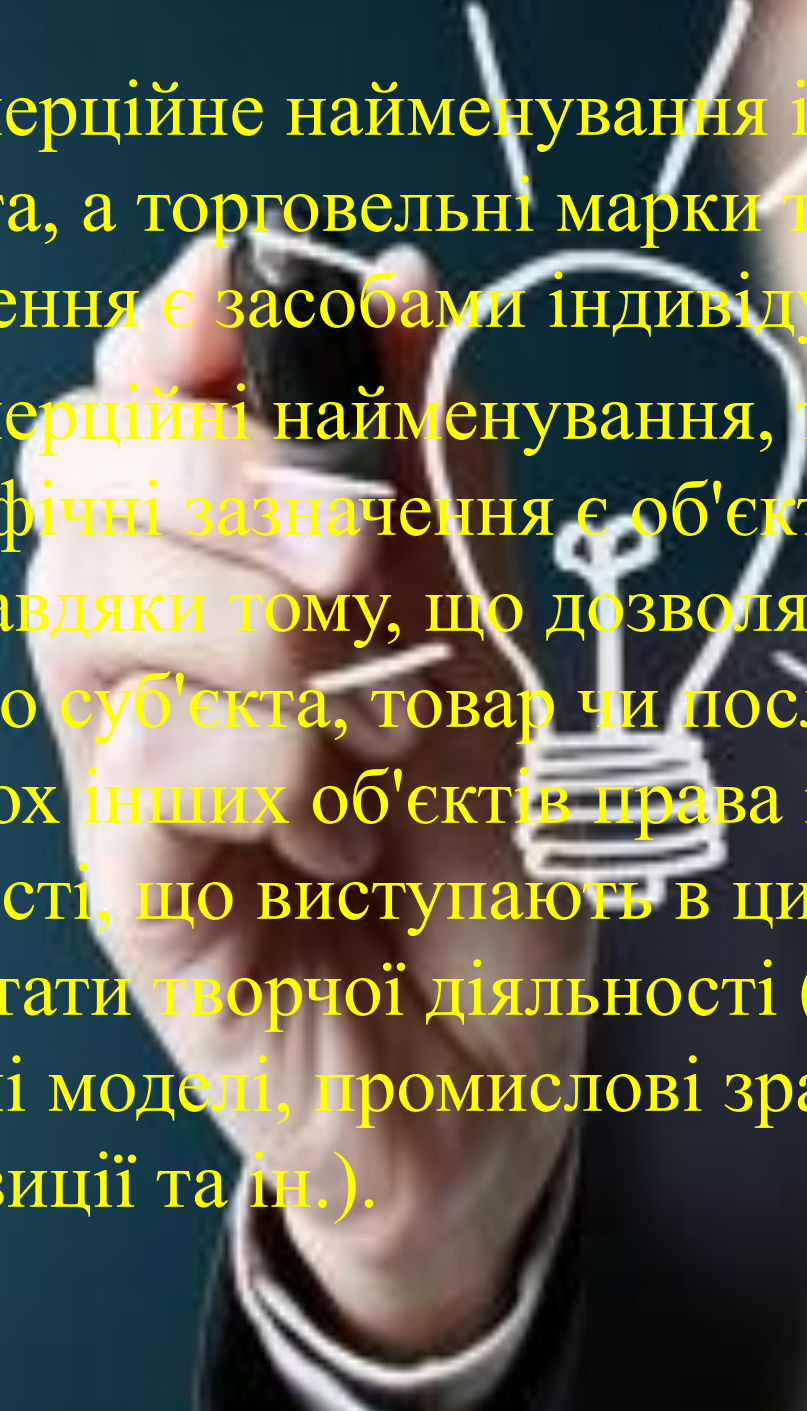
1. Загальна характеристика та особливості правових засобів індивідуалізації товарів, послуг та учасників.
2. Правова охорона прав на зазначення походження товарів.
3. Право інтелектуальної власності на комерційне найменування.
4. Право інтелектуальної власності на торгівельну марку.

Загальна характеристика

До правових засобів індивідуалізації товарів, послуг та учасників цивільного обігу за законодавством України належать такі об'єкти права інтелектуальної власності:

- 1) комерційне (фірмове) найменування;
- 2) торговельна марка (знак для товарів і послуг);
- 3) географічне зазначення.

Спільною рисою, що поєднує вказані об'єкти і водночас відрізняє їх від інших об'єктів права інтелектуальної власності, є їхнє призначення. Вони індивідуалізують товарів, послуг та учасників цивільного обігу. Комерційне (фірмове) найменування індивідуалізує самого суб'єкта, а торговельні марки та географічні зазначення є засобами індивідуалізації товарів (послуг).

Комерційне найменування індивідуалізує самого суб'єкта, а торговельні марки та географічні зазначення є засобами індивідуалізації товарів, послуг.

Комерційні найменування, торговельні марки та географічні зазначення є об'єктами цивільних прав саме завдяки тому, що дозволяють індивідуалізувати певного суб'єкта, товар чи послугу. Це відрізняє їх від багатьох інших об'єктів права інтелектуальної власності, що виступають в цивільних відносинах як результати творчої діяльності (твори, винаходи, корисні моделі, промислові зразки, раціоналізаторські пропозиції та ін.).

Це позначається на особливостях правового режиму засобів індивідуалізації:

- оскільки комерційні найменування, торговельні марки й географічні зазначення не є результатами творчої діяльності, у відносинах, що виникають з приводу цих об'єктів, немає такого суб'єкта, як творець. Відповідно щодо таких об'єктів не передбачено особистих немайнових прав. Зміст права інтелектуальної власності на засоби індивідуалізації становлять лише майнові права;
- оскільки основна функція цих об'єктів полягає в індивідуалізації певної особи, товару чи послуги, законодавство до певної міри обмежує оборотоздатність майнових прав на них. Право на комерційне найменування може передаватися іншій особі лише разом з цілісним майновим комплексом чи його частиною. Право на торговельну марку може передаватися іншій особі, але за умови, що це не вводитиме в оману споживача. Географічне зазначення взагалі не є об'єктом чийх-небудь виключних прав, тому це право не може переходити до іншої особи за договором.

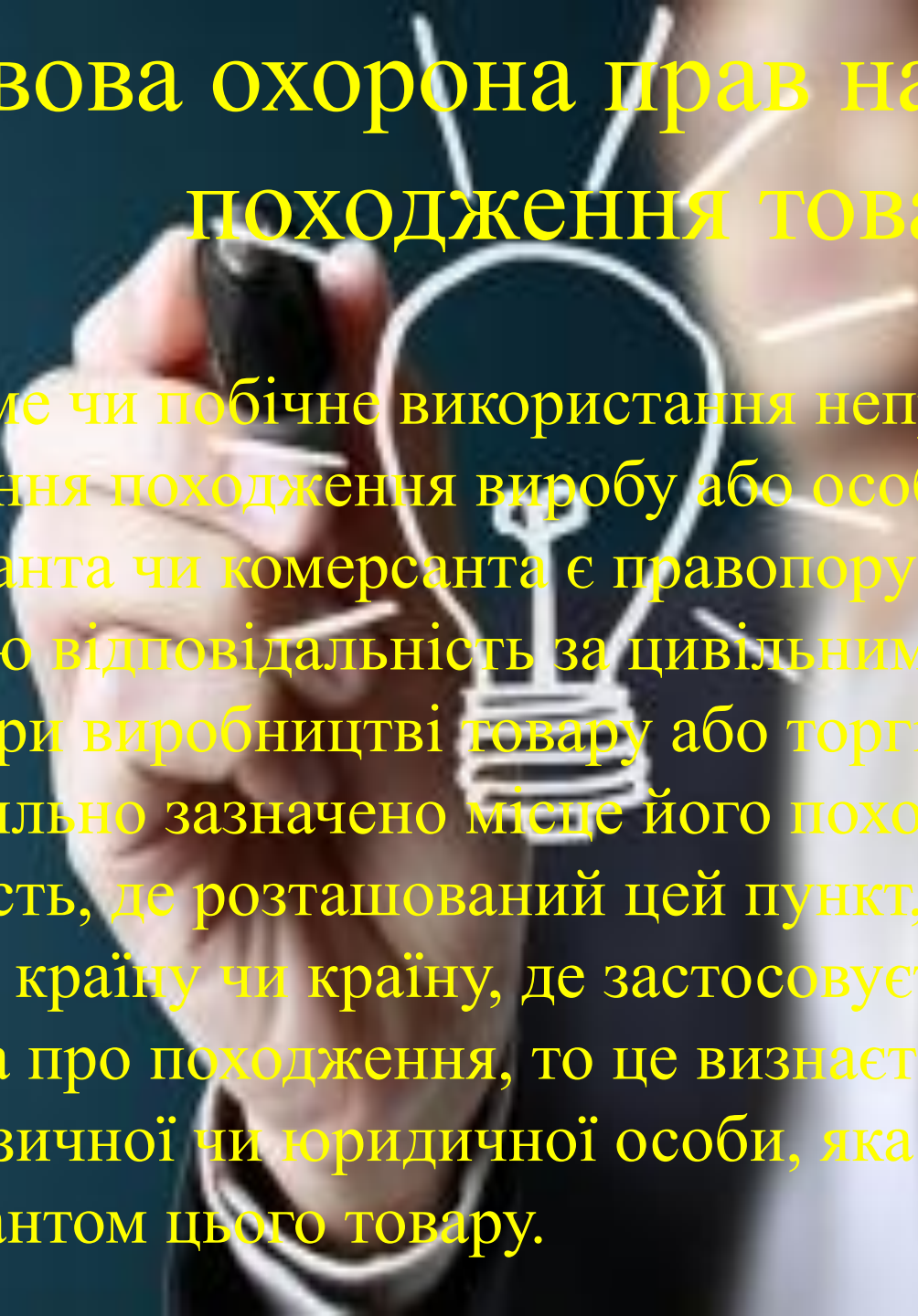
Комерційне найменування має відповідати ряду вимог. У зв'язку з цим у літературі вказуються три принципи:

- - істинність фірми;
- - виключність фірми;
- - постійність фірми.

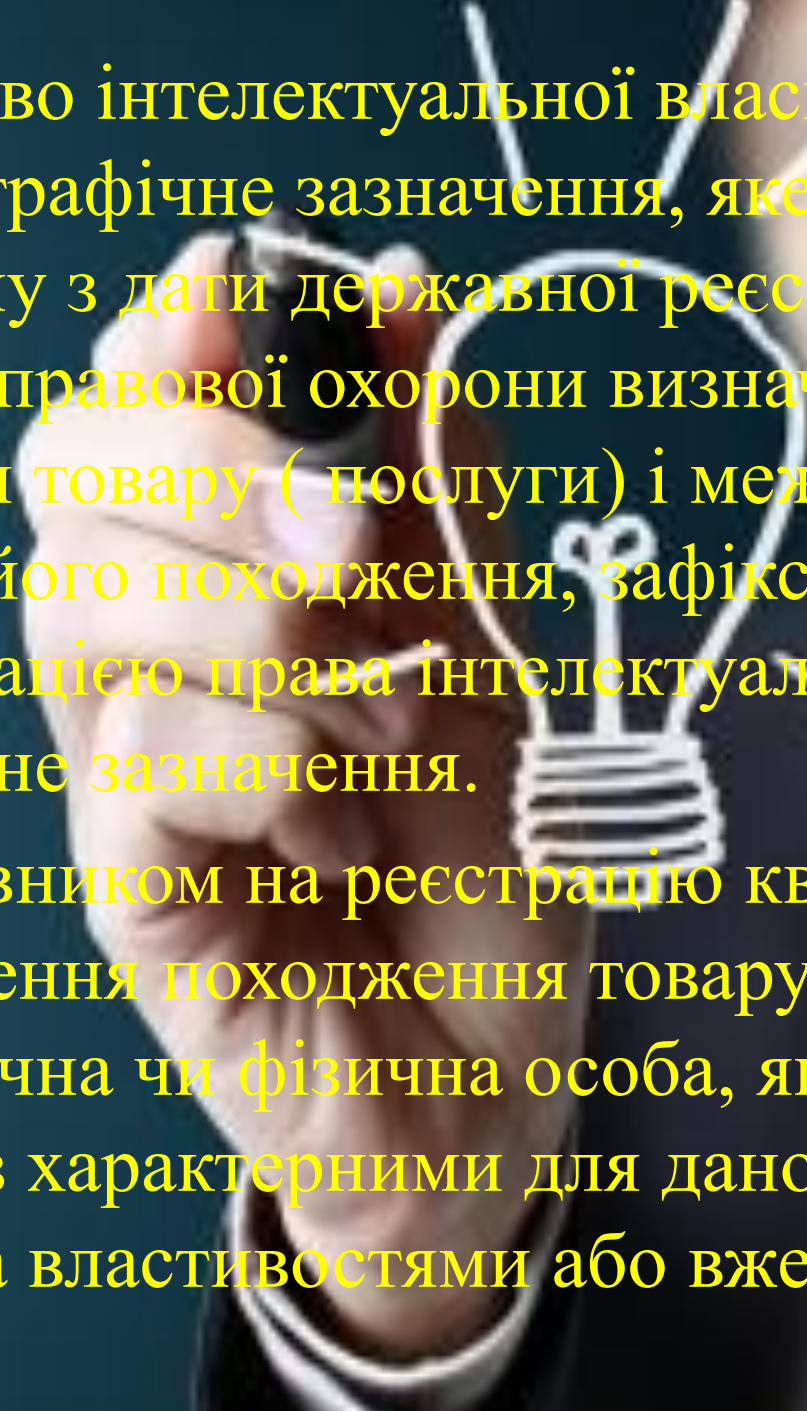
Майновими правами інтелектуальної власності на комерційне найменування відповідно є:

- - право на використання комерційного найменування;
- - право перешкоджати іншим особам неправомірно використовувати комерційне найменування, в тому числі забороняти таке використання;
- - інші майнові права інтелектуальної власності, встановлені законом.

Правова охорона прав на зазначення походження товарів

Пряме чи побічне використання неправильного зазначення походження виробу або особи виробника, фабриканта чи комерсанта є правопорушенням, яке тягне за собою відповідальність за цивільним законодавством. Якщо при виробництві товару або торгівлі ним буде неправильно зазначено місце його походження чи місцевість, де розташований цей пункт, або неправильно вказано країну чи країну, де застосовується неправдива вказівка про походження, то це визнається порушенням прав фізичної чи юридичної особи, яка є виробником чи комерсантом цього товару.

A close-up photograph of a hand holding a glowing lightbulb. The lightbulb is illuminated, with bright rays emanating from it, set against a dark, blurred background. The hand is positioned in the center-left of the frame, with the fingers wrapped around the base of the bulb. The lightbulb's glass is clear, and the internal filament is visible. The overall image conveys a sense of inspiration, innovation, and intellectual property.

Право інтелектуальної власності передбачено лише на географічне зазначення, яке передбачає правову охорону з дати державної реєстрації цього права. Обсяг правової охорони визначається характеристиками товару (послуги) і межами географічного місця його походження, зафіксованими державною реєстрацією права інтелектуальної власності на географічне зазначення.

Заявником на реєстрацію кваліфікованого зазначення походження товару може бути будь-яка юридична чи фізична особа, яка має намір виробляти товар з характерними для даного географічного об'єкта властивостями або вже виробляє зазначений товар.

Володілець свідоцтва має право заборонити використання зазначення походження товару особам, які не мають свідоцтва на право його використання.

Володілець свідоцтва має також право вимагати від порушника:

- припинення дій, що порушують право або створюють загрозу порушення;
- вилучення з обігу товару з неправомірним використанням зазначення походження;
- вилучення з товару чи його упаковки неправомірно нанесеного зазначення походження, а при неможливості цього — знищення товару;
- відшкодування втрат, включаючи неоподатковані доходи;
- відшкодування збитків у розмірі, не більшому ніж отриманий порушником прибуток.

Усі спори, пов'язані з використанням зазначення походження товару, має розв'язувати суд.

Право ІВ на комерційне найменування

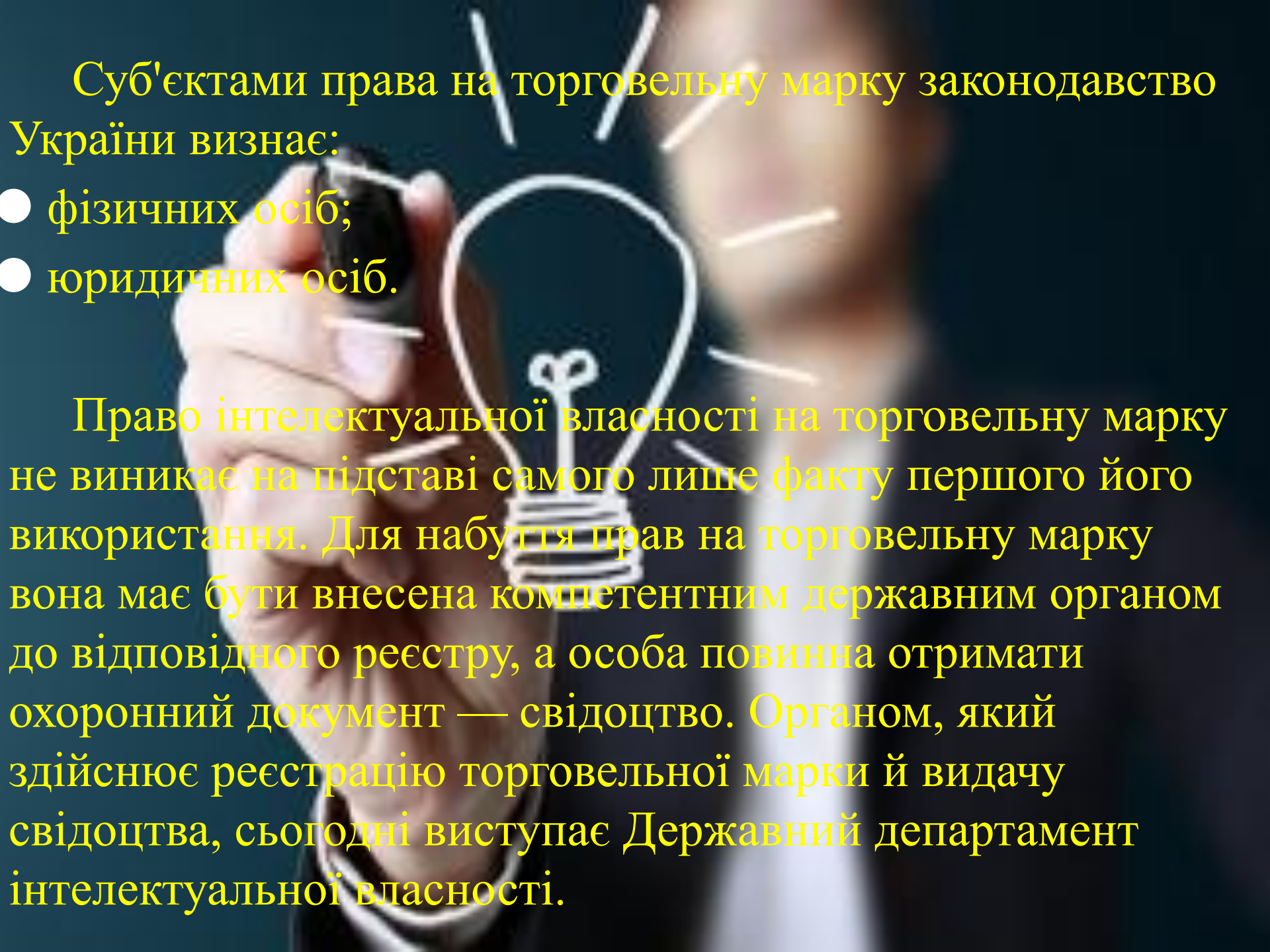
Комерційне найменування має на меті індивідуалізувати певну особу в процесі здійснення нею діяльності з виробництва або реалізації товарів, надання послуг. Комерційне найменування виконує функцію індивідуалізації. Комерційне найменування індивідуалізує самого суб'єкта, його діяльність в цілому. Юридична особа може мати тільки одне комерційне найменування. До суб'єктів права на комерційне найменування належать передбачені ГК України приватні підприємства, що здійснюють підприємницьку діяльність, державні комерційні підприємства, комунальні комерційні підприємства.

Комерційне найменування має відповідати ряду вимог. У зв'язку з цим у літературі вказуються три принципи:

- істинність фірми;
- виключність фірми;
- постійність фірми.

Право інтелектуальної власності на торгівельну марку.

Під торговельною маркою розуміють будь-яке позначення або будь-яку комбінацію позначень, які придатні для вирізнення товарів (послуг), що виробляються (надаються) однією особою, від товарів (послуг), що виробляються (надаються) іншими особами. Такими позначеннями можуть бути, зокрема, слова, в тому числі власні імена, літери, цифри, зображувальні елементи, кольори й комбінації кольорів, а також будь-яка комбінація таких позначень.

Суб'єктами права на торговельну марку законодавство України визнає:

- фізичних осіб;
- юридичних осіб.

Право інтелектуальної власності на торговельну марку не виникає на підставі самого лише факту першого його використання. Для набуття прав на торговельну марку вона має бути внесена компетентним державним органом до відповідного реєстру, а особа повинна отримати охоронний документ — свідоцтво. Органом, який здійснює реєстрацію торговельної марки й видачу свідоцтва, сьогодні виступає Державний департамент інтелектуальної власності.

Дякую за увагу!

